

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/163/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215206030
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7215206030.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v právnej veci žalobkyne: U. U., U.. XX.X.XXXX, R. L. XX, L., právne zastúpenej JUDr. Matúšom Lemešom, advokátom, so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: C. G., U.. XX.X.XXXX, R. L. XX, L., v konaní o náhradu škody s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

O náhrade trov konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobkyňa žalobou podanou súdu dňa 10.3.2015 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť žalobkyňi škodu titulom bolestného vo výške 1.610,-eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 16.9.2014 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nahradiť žalobkyňi škodu na zdraví titulom sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 2.415,-Eur spolu so zákonným ročným úrokom z omeškania od tretieho dňa po doručení žalobného návrhu žalovanému až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nahradiť žalobkyňi škodu titulom náhrady za stratu na zárobku vo výške 1.019,79 eur spolu so zákonným ročným úrokom z omeškania od tretieho dňa po doručení žalobného návrhu žalovanému až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nahradiť žalobkyňi škodu titulom účelných nákladov spojených s jej liečením vo výške 160,-Eur spolu so zákonným ročným úrokom z omeškania od tretieho dňa po doručení žalobného návrhu žalovanému až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, nahradiť žalobkyňi trovy konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu žalobkyne.

Žalobu odôvodnila skutočnosťou, že dňa 11.9.2013 v čase okolo 15,00 hod na lúke medzi bytovými domami na ulici L. a cintorínom v Myslave počas venčenia psa Sibírskeho husky, ktorého je žalovaný držiteľom, narazil tento pes do pravého kolena žalobkyne, následkom tohto úrazu utrpela žalobkyňa kompresívnu zlomeninu vonkajšej hlavy píšťaly s malým posunom a drobnými trhlinami väzov a meniskov pravého kolena, čo sa z lekárskeho hľadiska hodnotí ako stredne ťažký úraz. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že zranenie žalobkyne bolo spôsobené v dôsledku toho, že žalovaného pes Sibírsky pes husky do nej narazil, čo zhodne tvrdí tak žalobkyňa, ako aj žalovaný a takúto príčinu vzniku poranenia žalobkyne skonštatoval aj znalec MUDr. Sidor. Za psa bol zodpovedný žalovaný ako jeho držiteľ, čo vyplýva z ust. § 4 ods. 3 Zákona č. 282/2002 Z.z. Žalovaný ako osoba zodpovedá za psa a porušil viaceré povinnosti uložené mu v ustanoveniach citovaného zákona, ako aj prevenčnú povinnosť podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka. Prevenčnú povinnosť žalovaný porušil tým, že nedostatočným spôsobom držal svojho psa na vôdzke (dĺžka vôdzky sa dá podľa okolností a potrieb meniť a tým znemožniť psovi výbeh) a umožnil psovi rozbeh vysokou rýchlosťou, čo vzhľadom na jeho telesnú konštrukciu znamenalo ohrozenie a následnú zrážku so žalobkyňou. Porušenie prevenčnej povinnosti postačuje na založenie zodpovednosti žalovaného za takto spôsobenú

škodu. Medzi porušením povinnosti žalovaného a škodou žalobkyne je priama príčinná súvislosť, to bolo preukázané znaleckým posudkom. Žalobkyňa v súlade s ust. § 444 Občianskeho zákonníka uplatnila právny nárok na odškodnenie bolestného vo výške 1.610,-Eur, čo zodpovedá 100 bodom v znaleckom posudku o bolestnom, pričom výška hodnoty jedného bodu predstavuje 16,10 Eura. Žalobkyňa si uplatnila nárok na odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia v rozsahu 150 bodov v zmysle znaleckého posudku vyhotoveného G.. B. G. zo dňa 10.10.2014, t.j. 150 bodov x 16,10 Eur v sume 2.415,-Eur. Zároveň žalobkyňa uplatnila nárok na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti v súlade s ust. § 446 Občianskeho zákonníka, pričom výška peňažného odškodnenia za náhradu za stratu na zárobku počas práceneschopnosti žalobkyne predstavuje sumu 1.019,79 eur (celkový počet dní trvania PN 118, t.j. 55 % z 33,5459 Eur denného vymeriavacieho základu x 3 dni + 25 % z 33,5459 Eur x 115 dní). Žalobkyňa si taktiež uplatnila náhradu škody titulom účelných nákladov spojených s liečením v sume 160,-Eur, ako aj úrok z omeškania z týchto uplatnených nárokov. Žalobkyňa doručila žalovanému výzvu dňa 4.9.2014 na zaplatenie náhrady jednorazové odškodnenie za bolestné vo výške 1.610,-Eur, v ktorom bol vyzvaný na úhradu v lehote do 7 pracovných dní od doručenia výzvy. Od 16.9.2014 sa žalovaný dostal do omeškania.

Okresný súd Košice II rozsudkom č.k. 25C 163/2015-102 žalobu zamietol, účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 5Co 15/2016-193 zrušil predmetný rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s odôvodnením, že z vykonaného dokazovania možno uzavrieť, že žalovaný sa nevyvinil zo spôsobenej škody. Ustálená súdna prax pri výklade ust. § 4 ods. 1, 3 zák. č. 282/2002 Z.z. zaujala názor, že vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ofenzívne ohrozoval človeka alebo zvieratá a zabráňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť (teda pes má mať preventívne aj košík). Aj pri prípadnej priestupkovej zodpovednosti žalovaného (ak by bola preukázaná) podľa zákona o priestupkoch, § 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, orgány štátnej správy Slovenskej republiky a obce vedú občanov k tomu, aby dodržiavali zákony a ostatné právne predpisy a rešpektovali práva spoluobčanov. Majú dbať o to, aby občania nesťažovali plnenie úloh štátnej správy a obcí a nenarúšali verejný poriadok a občianske spolunažívanie. Krajský súd uzavrel, že ide o nepreskúmateľné rozhodnutie súdu prvého stupňa, odvolací súd nedoplňal dokazovanie, nemožno zatiaľ uzavrieť, či je žalovaný zodpovedný za škodu pôsobenú žalobkyňou alebo nie. Súdu prvého stupňa nevykonala konfrontáciu výpovedí strán sporu, žalobkyne a žalovaného, je treba opätovne vykonať dôkazy, v prípade potreby vykonať konfrontáciu medzi stranami sporu, po vykonaní dokazovania (pričom povinnosť podávať návrhy na dokazovanie majú obidvaja účastníci podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p.) znovu vyhodnotiť dôkazy a vo veci rozhodnúť. Zároveň odvolací súd uviedol, že pri náhrade škody podľa názoru odvolacieho súdu nemožno vychádzať z vyšetrovacieho spisu okrem podaného znaleckého posudku, avšak nemožno vyvodiť žiadne závery vo vzťahu k plneniu si preventívnych povinností, náhrady škody podľa § 415 OZ zo strany žalovaného v riešenej veci, ale aj zo strany žalobkyne, keďže ani ona si nepočínala podľa ust. § 415 OZ. Zároveň je rozporuplné konštatovanie súdu prvého stupňa, že žalobkyňa prišla so svojim psom do blízkosti žalovaného napriek okolnosti, že videla, ako pes žalovaného 10krát okolo neho veľkou rýchlosťou obehol a neustúpila do bezpečnej vzdialenosti v rámci prevencie predchádzať škode. Z uvedeného nie je jasné, či súd videl pochybenie žalobkyne v tom, že sa so svojim psom priblížila do blízkosti žalovaného, alebo v tom, že neodstúpila do bezpečnej vzdialenosti. Porušenie preventívnej povinnosti uvedenej v § 415 OZ ostáva dôvodom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu, ak sa nedokáže porušenie povinnosti podľa určitého konkrétneho ustanovenia, a to či už občianskeho zákonníka alebo iného právneho predpisu, porušením tejto prevencie, ktorým vznikla škoda na zdraví vznikne všeobecná zodpovednosť za škodu podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka.

Súd vykonala dokazovanie listinnými dôkazmi, výpoveďou účastníkov konania, konfrontáciou výpovedí účastníkov konania, znaleckým posudkom a zistil tento skutkový stav:

Žalobkyňa v konaní predložila znalecký posudok č. 10/2014 vypracovaný v trestnom konaní znalcom MUDr. Zoltánom Sidorom, z ktorého záverov vyplýva, že žalobkyňa utrpela dňa 11.9.2013 zranenie: kompresívnu zlomeninu vonkajšej časti hlavy píšťaly (kondylu) vpravo s malým posunom a drobnými

trhlinami väzov a meniskov pravého kolena, ide o úraz stredne ťažký. Zo zdravotnej dokumentácie žalobkyne vyplýva, že utrpela kompresívnu zlomeninu vonkajšej časti hlavy píšťaly vpravo s drobnými trhlinami väzov a meniskov pravého kolena a zaznamenané zranenia sú výsledkom jedného úrazového mechanizmu, a to pôsobením tupého vonkajšieho násilia pôsobiaceho z boku na vonkajšiu stranu pravého kolena pri vystretej dolnej končatine v kolennom kĺbe, čím došlo pri náraze psa k vybočeniu predkolenia do strany navonok so tlačení kolenného kĺbu dovnútra, čím došlo k stlačeniu vonkajšieho kondylu píšťaly nadol a vzniku zaznamenatej kompresívnej zlomeniny vonkajšej časti hlavy píšťaly. Zranenie poškodenej mohlo vzniknúť spôsobom tak ako uvádza vo svojej výpovedi. V zmysle znaleckého posudku doba liečenia je 16 až 20 týždňov. Žalobkyňa bola liečená konzervatívne znehybnením kolenného kĺbu ortézou do 23.10.2013 s následnom rehabilitáciou. Poslednú kontrolu absolvovala 13.12.2013, odporučením intenzívneho cvičenia, rehabilitácie a kúpeľnej liečby. Doba práceneschopnosti od 11.9.2013 do 13.12.2013 je primeraná spôsobenému zraneniu. počas fixácie pravej dolnej končatiny pri potrebe odľahčovania končatiny pomocou bariel bola žalobkyňa výrazne obmedzovaná v bežnej dennej pohybovej aktivite a bola čiastočne odkázaná na pomoc inej osoby pri zabezpečovaní si bežných životných potrieb. Zranenie poškodenej môže viesť aj ku vzniku ľahšieho obmedzenia pohyblivosti pravého kolena a ľahkého vybočovania predkolenia navonok, čo bude možné považovať za trvalý následok. Na otázku, či pes Sibírsky husky mohol spôsobiť zranenia žalobkyne tak ako uviedla, znalec odpovedal, že pokiaľ pes takejto hmotnosti pri rýchlom behu narazí do stojaceho človeka z boku do oblasti kolenného kĺbu, môže spôsobiť predmetné zranenie, aké utrpela poškodenej žalobkyňa. S takýmto zranením, aké utrpela žalobkyňa bola možná pomalá chôdza aj bez pomôcok bezprostredne po zranení a prejdenie vzdialenosti cca 200 metrov pri tomto zranení je možné. Znalec ohodnotil výšku bolestného bodovo v súlade so Zákonom č. 437/2004 100 bodmi.

Žalobkyňa v konaní predložila lekársky posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaného dňa 10.10.2014, z ktorého vyplýva ohodnotenie sťaženie spoločenského uplatnenia žalobkyne 150 bodmi.

Žalobkyňa v konaní predložila potvrdenie zamestnávateľa N. W. U. H. L., F. E. X, L., o dennom vymeriavacom základe od doby počas jej práceneschopnosti od 11.9.2013 do 6.1.2014 vo výške 33,5459 Eur. Počas pobytu žalobkyne v kúpeľoch v roku 2014 od 19.2.2014 do 19.3.2014 bol denný vymeriavací základ žalobkyne 35,6415 Eur. Náhrada príjmu bola žalobkyňi vyplatená pri dočasnej práceneschopnosti od 11.9.2013 do 20.9.2013 - 154,32 Eur a náhrada príjmu pri kúpeľnej liečbe od 19.2.2014 do 28.3.2014 vo výške 163,96 Eur.

Žalobkyňa v konaní predložila pokladničné doklady o nákupe liekov: dňa 16.6.2014 Invas.Supla v sume 24,95 Eur, Anopyrin a Ibalgin dňa 28.10.2013 v sume 5,70 Eur, Condrosulf, Ibalgin v sume 22,33 eur dňa 12.11.2013, gélový vankúšik dňa 28.10.2013 v sume 6,74 Eur, Brufen, Tums tbl. v sume 7,60 Eur dňa 22.11.2013, Zodac, Panadol, Stoptussin v sume 14,06 Eur dňa 11.9.2013, Cemio Miolart v sume 24,35 Eur dňa 21.3.2014, Francúzska alpa v sume 0,63 Eur dňa 12.11.2013, Gélový vankúšik v sume 6,74 eur dňa 13.12.2013, Reparil brac, Wobenzym tbl. spolu v sume 40,55 Eur dňa 11.12.2013.

Žalobkyňa v konaní predložila výzvu o mimosúdnu dohodu zo dňa 14.10.2013 adresovanú žalovanému, z obsahu ktorej vyplýva, že žalovaného vyzvala na náhradu škody, ktorú spôsobil pes žalovaného žalobkyňi na zdraví a žiadala úhradu 500 eur, čo činí náhradu straty na zárobku za 8 týždňov a nie náhradu nákladov spojených s liečením a odškodnenie za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Zároveň predložila kópiu podacieho lístku.

Z výpovede žalobkyne vyplýva, že táto 11.9.2013 bola venčiť na lúke na L. ulici, kde býva, svojho 8-týždňového psa Staforda bez vodítka. Stretla sa so žalovaným, ktorý mal na vôdzke svojho veľkého psa. Zatiaľ čo psy sa hrali, účastníci sa rozprávali, pričom pes žalovaného bol na flexi vodítku, ktoré bolo dlhé 4 až 6 metrov, tento pes žalovaného začal behať okolo neho veľkou rýchlosťou a následne narazil do pravého kolena z boku pes temenom hlavy do žalobkyne. Žalobkyňa spadla, chvíľku čupela a pes žalovaného po nej ešte skákal, kým ho žalovaný neodvolal. Následne sa pomaly postavila a so svojim psom odišla. Žalovaný sa jej ospravedlňoval a chcel jej pomôcť, ponúkol sa, že ju odnesie k lekáre, avšak keďže žalobkyňi bolo treba ísť do nočnej, tak pomoc odmietla. Po príchode domov cítila obrovskú bolesť. Vyhľadala následne lekára, bola ošetrovaná na chirurgickej ambulancii na V. ulici a bola odoslaná na Traumatologickú ambulanciu na SNP 1 v Košiciach, kde bola ošetrovaná. Jej doba práceneschopnosti trvala od 11.9.2013 do 6.1.2014. Asi o mesiac vo februári 2014 bola na liečení na

odporúčanie traumatológa. Po troch dňoch od nárazu psa žalovaného zavolať žalobkyňa žalovanému a oznámila mu, že pes žalovaného jej spôsobil zranenie a že má zlomené koleno. Zároveň sa ho spýtala, či má poistenú zodpovednosť. Žalovaný uviedol, že si to zistí. Následne mu volala, kedy zdvihla manželka žalovaného, ktorá žalobkyni vynadala a ďalšie telefonáty jej nedvíhali. Žalobkyňa písomne vyzvala žalovaného na náhradu škody vo výške 500 Eur, na ktorú výzvu žalovaný nereagoval. Pred týmto úrazom žalobkyňa nemala žiadny iný úraz pravého kolena.

Žalovaný vo svojej výpovedi poprel, že by ku stretnutiu so žalobkyňou došlo v septembri 2013. Uviedol, že sa stretli 16.8.2013, pričom žalobkyňa ho zdržiavala pri venčení psa, kedy jej on oznámil, že chce ísť do práce. Táto mu navrhla, aby sa ich psy spolu hrali. Naraz žalobkyňa len trošku poklonila nohu. Následne oznámila, že už musí ísť do práce, zobrala psa a odišla.

Žalovaný vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 9.6.2015 poprel, že by došlo k nárazu jeho psa do žalobkyne, resp. že by ju pes žalovaného zvalil. Uviedol, že psa držal na vodítku celý čas. Keď sa jej opýtal, či sa žalobkyni niečo stalo, uviedla, že všetko je v poriadku. O dva týždne mu žalobkyňa zatelefonovala, že nevie, či má zlomené koleno. Následne dostal zásielku, v ktorej mu oznámila žalobkyňa, aby zaplatil 500 Eur a v tomto prípade ho nedá na políciu. Žalovaný dostal predvolanie na políciu, kde vypovedal, po predvolaní na trestné stíhanie bol opätovne vypočutý, podal sťažnosť a naposledy dostal rozhodnutie Uznesenie z Prokuratúry, podľa ktorého nie je vinný.

Z obsahu trestného spisu OOPZ Košice - Sídliisko KVP, ČVS:ORP-4256/KV-KE-2013 vyplýva, že žalobkyňa dňa 23.10.2013 podala trestné oznámenie na žalovaného, podľa ktorého dňa 11.9.2013 v čase o 13,30 hod venčila svojho psa rasy Americký stanfordšírsky teriér na ulici L. H. L., kde bol aj sused, žalovaný, C. G., ktorý tiež venčil svojho psa Sibírsky Husky, ktorého mal na vŕdzke. Pes žalovaného behal okolo neho veľkou rýchlosťou, narazil do jej pravého kolena, následkom čoho spadla na zem. Žalovaný pribehol k nej a snažil sa jej pomôcť, pomohol jej vstať. Keďže vedela krívať chodiť, nevolala záchrannú službu, šla sama, najprv na Polikliniku KVP, následne na centrálny príjem do nemocnice, kde bola zistená zlomenina jej kolena. Následne mala nohu 6 týždňov v ortéze a telefonicky kontaktovala žalovaného, ktorého sa spýtala, či má poistenie zodpovednosti týkajúce sa takýchto prípadov. o finančnom odškodnení. Dňa 15.10.2013 poslala žalovanému list, v ktorom ho žiadala, aby sa dohodli na odškodnení. Svedkom jej zranenia boli syn U., ktorý celú udalosť videl z okna bytu.

Z výpovede žalobkyne v trestnom konaní zo dňa 14.11.2013 vyplýva, že dňa 11.9.2013 bola vonku a stretla žalovaného ako venčí svojho psa rasy Sibírsky husky, prihovorila sa mu, či jej psik sa s ním môže hrať, na čo on uviedol, že jeho pes je hravý a jej psovi neublíži. Pes žalovaného bol na vodítku, nemal náhubok, videla, ako za ním začal behať okolo svojho majiteľa veľkou rýchlosťou, obehok okolo neho asi 10 krát až sa čudovala, že sa majiteľovi nevytrhol a následne pocítila náraz psa do jej nohy, kedy spadla, pocítila veľkú bolesť. Pri tej rýchlosti ako do jej nohy vrazil tento veľký pes, sa tomu nedalo vyhnúť. Žalovaný ho voči žalobkyni nehuckal a snažil sa ho držať, bola to nehoda. Žalovaný jej ponúkal pomoc, ona ju odmietla s tým, že to zvládne sama.

Z výpovede žalovaného zo dňa 14.11.2013 v rámci trestného konania vyplýva, že žalovaný nevedel uviesť presný deň, kedy venčil svojho psa na voľnej ploche na ulici L. a bolo to poobede, kedy k nemu prišla pani, ktorú nepoznal so svojim psom. Opýtala sa ho, či sa psy môžu hrať, na čo jej uviedol, že jeho pes nikomu neublíži, mal ho stále na vŕdzke. Zrazu jeho pes buchok do jej nohy. Žalovaný sa jej spýtal, či niečo nepotrebuje, ona povedala, že nie a odišla domov z dôvodu, že ide na nočnú. Zároveň zobrala svojho psa. Žalovaný uviedol, že svojho psa nijako nehuckal, mal ho stále na vŕdzke, ničím neporušil všeobecné záväzné nariadenie týkajúce sa psov, jednalo sa o nešťastnú náhodu a nedalo sa jej nijako predstí.

Z obsahu predmetného trestného spisu vyplýva, že uznesením OOPZ Košice Sídliisko KVP zo dňa 26.3.2014, ČVS:ORP-4256/KV-KE-2013 právoplatným 3.6.2014 bolo zastavené trestné stíhanie, ktoré bolo začaté proti žalovanému pre prečin ublíženia na zdraví, ktorého sa mal žalovaný dopustiť tak, že dňa 11.9.2013 pri venčení svojho psa Sibírsky husky, mal porušiť dôležitú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia Zákona č. 282/2002 Z.z. tým, že jeho pes narazil do pravého kolena U. U., U.. XX.X.XXXX a spôsobil jej zlomeninu pravého kolena, čím z nedbanlivosti ublížil na zdraví a spôsobil jej zranenie s dobou liečenia od 11.9.2013 do 7.1.2014. Z obsahu odôvodnenia citovaného uznesenia vyplýva, že priebeh incidentu tak ako ho opisuje poškodená - žalobkyňa nenapĺňa všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa ust. § 158 ods. 1 Trestného zákona ani iného trestného činu, priestupku, iného správneho deliktu, teda je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie a nie je dôvod na postúpenie veci.

Uznesením Okresnej prokuratúry Košice II č. 3Pv 26/2014/8803-15 zo dňa 3.6.2014 bola zamietnutá sťažnosť poškodenej - žalobkyne, ktorú podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania s odôvodnením, že v danom konkrétnom prípade z výpovede tak žalobkyne, ako aj žalovaného je zrejmé, že k zraneniu poškodenej došlo v dôsledku nešťastnej nehody, kedy jej pri venčení psom pes žalovaného pri pobežovaní v rámci hry narazil do pravej nohy žalobkyne, samotná žalobkyňa uviedla, že obvinený mal psa na vodítku, nehuckal ho proti nej, ale sa ho snažil udržať a po zranení jej ponúkal pomoc. Taktiež uviedla, že to bola nehoda a nedalo sa tomu vyhnúť. Žalovaný teda neporušil ustanovenie § 4 ods. 1 Zákona č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psom.

Žalovaný na pojednávaní dňa 8.9.2015 nevedel odstrániť rozpor vo svojej výpovedi na pojednávaní pred súdom oproti výpovedi v trestnom konaní, kedy poprel, že by jeho pes narazil do nohy žalobkyne a zároveň nevedel uviesť, prečo podpísal v rámci trestného konania takúto svoju výpoveď. Doplnil, že po príchode domov rozmýšľal o tom, ako sa skutok stal a dospel k záveru, že jeho pes nemohol naraziť do kolena žalobkyne, nakoľko ak by k tomuto došlo, žalobkyňa by spadla a musel by ju odniesť. Zároveň uviedol, že dňa 11.9.2013, kedy sa mal skutok stať, sa nenachádzal v L. Účastníci konania ani po vykonanej konfrontácii súdom na pojednávaní dňa 14.6.2016 v rámci svojich výpovedí nezmenili svoje výpovede. Žalobkyňa poukázala, že výpoveď žalovaného je klamstvo, skutok sa stal tak ako tvrdí ona. Žalovaný uviedol, že jeho výpoveď je pravdivá a tvrdenie žalobkyne v jej výpovedi je klamstvo. Žalovaný zároveň opätovne nevedel vysvetliť rozpory svojej výpovede s výpoveďou v trestnom konaní ohľadne neskoršej výpovede na pojednávaní, keď poprel, že by jeho pes narazil do nohy žalobkyne a zároveň opätovne nevedel uviesť, prečo podpísal v rámci trestného konania zápisnicu so svojou výpoveďou.

Podľa ust. § 420 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá. Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa ust. § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa ust. § 2 písm.b/ Zákona č. 282/2002 Z.z. na účely tohto zákona nebezpečným psom je každý pes, ktorý pohrýzol alebo poranil človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi, 5)

Podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona č. 282/2002 Z.z., vodiť psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, pričom je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka alebo zvieratá, a zabraňovať vzniku škôd na majetku, prírode a životnom prostredí, ktoré by pes mohol spôsobiť.

Podľa ust. § 4 ods. 2 cit. zák., vodiť nebezpečného psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov môže len osoba, ktorá je plne spôsobilá na právne úkony. Na verejnom priestranstve musí mať nebezpečný pes nasadený náhubok.

Podľa ust. § 4 od. 4 cit.zák., držiteľ psa a ten, kto psa vedie, je povinný oznámiť svoje meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu osobe, ktorú pes pohrýzol; ten, kto psa vedie, je povinný oznámiť osobe, ktorú pes pohrýzol, aj meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu držiteľa psa. Súčasne je povinný skutočnosť, že pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi, 4) oznámiť obci, kde je pes evidovaný.

Podľa ust. § 7 ods. 1 písm.c/ cit. zák., priestupku sa dopustí držiteľ psa, ak umožní, aby psa viedla osoba, ktorá nespĺňa podmienky ustanovené v § 4 ods. 1 a 2,

Podľa ust. § 7 ods. 2 písm.b/ cit. zák., Priestupku sa dopustí ten, kto vedie psa, ak nezabráni útoku psa na človeka alebo zviera alebo nezabráni inému spôsobu ich ohrozovania psom.

Podľa ust. § 135 ods. 1 druhá veta O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; 14) súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovaní konaní.

Podľa ust. § 135 ods. 2 O.s.p. inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Z vykonaného dokazovania, výpovede žalobkyne a prvotnej výpovede žalovaného v trestnom konaní, mal súd za preukázané, že došlo v priebehu venčenia psov účastníkov konania zo strany psa žalovaného k nárazu do pravého kolena žalobkyne, pričom ako vyplýva zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní a lekárskeho správ, žalobkyňa utrpela zlomeninu vonkajšej časti hlavy píšťaľ pravého kolena, teda stredne ťažký úraz s dobou liečenia od 11.9.2013 do 6.1.2014. Presný termín kedy sa skutok stal, nebol v konaní preukázaný, keďže žalovaný ani v rámci trestného konania nepotvrdil dátum uvádzaný žalobkyňou. Z pôvodných výpovedí oboch účastníkov konania v rámci trestného konania vyplýva, že pes žalovaného bol na vodičku a žalovaný sa po náraze psa do kolena žalobkyne, tejto snažil pomôcť, ktorú ona odmietla, pričom obaja zhodne uviedli, že v danom prípade išlo o nehodu. Súd neuveril následným výpovediam žalovaného tak v trestnom, ako aj v konaní pred súdom, že nedošlo k nárazu psa žalovaného do kolena žalobkyne, keďže nevedel vysvetliť rozpor tejto jeho výpovede s prvou výpoveďou v rámci trestného konania, ktorú v trestnom konaní aj podpísal. Z výpovede oboch účastníkov konania vyplýva, že žalovaný mal psa na vodičku, pričom samotná žalobkyňa prišla so svojim psom do blízkosti žalovaného a napriek okolnosti, že videla, ako pes žalovaného 10 krát okolo neho veľkou rýchlosťou obehol (výpoveď žalobkyne dňa 14.11.2013) neodstúpila do bezpečnej vzdialenosti v rámci prevencie predchádzať škode. Ani konfrontácia výpovedí účastníkov konania na pojednávaní dňa 14.6.2016 neodstránila rozpory ich výpovedí.

Súd dospel k záveru, že žalovaný neporušil jednak povinnosti v zmysle ust. § 4 a § 7 Zákona č. 282/2002 Z.z., keďže neumožnil svojmu psovi voľný pohyb a pes bol na vŕdzke a zároveň neporušil prevenčnú povinnosť v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka, a to ani skutočnosťou, že jeho pes nemal nasadený náhubok, keďže v konaní nebolo preukázané a žalobkyňa v tomto konaní ani nenavrhol v tomto smere dôkazy, že pes žalovaného je v zmysle ust. § 2 písm.b/ Zákona č. 282/2002 Z.z. nebezpečným psom a len nebezpečný pes v zmysle ust. § 4 ods. 2 Zákona č. 282/2002 Z.z. na verejnom priestranstve musí mať nasadený náhubok. Zároveň súd konštatuje, že náraz bežiacieho psa s náhubkom do človeka je schopný privodiť nepriaznivejšie následky ako náraz psa bez náhubku (náhubok plní preventívnu funkciu z hľadiska možného uhryznutia psom, k čomu v danom prípade nedošlo). Súd vyhodnotil správanie sa žalovaného tak, že tento si splnil všetky povinnosti čo sa týka prevencie predchádzaniu škôd, keďže pri prechádzke so psom na verejnom priestranstve pes bol na vodičku. V zmysle vyššie citovaného zákona nemusel mať náhubok. Okolnosť, že k nárazu psa do kolena žalobkyne došlo, bolo z dôvodu nešťastnej náhody, čo bolo konštatované aj v uznesení Okresnej prokuratúry Košice II č. 3Pv 26/2014/8803-15 zo dňa 3.6.2014. Zo strany psa nešlo o útok, alebo o ohrozovanie žalobkyne v zmysle § 4 ods. 1 Zákona č. 282/2002 Z.z., ale o náraz v rámci hry psa.

Súd je toho názoru, že žalovaná v rámci prevencie v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia vzhľadom na veľkosť psa mohla predpokladať, že pri hre môže dôjsť aj k nárazu do žalobkyne a nakoľko žalovaný si podľa názoru súdu splnil prevenčnú povinnosť, pes bol na vŕdzke, žalobkyňa mohla na dĺžku vodičky podstúpiť od žalovaného, čím by k nárazu psa žalovaného do žalobkyne nedošlo. Porušenie prevenčnej povinnosti zo strany žalobkyne súd videl jednak v skutočnosti, že žalobkyňa prišla do vzdialenosti bližšie ako na dĺžku vodičky ku žalobcovi a jednak v tom, že potom čo videla, že pes žalovaného beží vysokou rýchlosťou okolo žalobcu, neodstúpila do bezpečnej vzdialenosti. V danom prípade teda súd vyvodil závery aj na základe doplneného dokazovania, že nebola splnená podmienka pre vznik nároku na náhradu škody zo strany žalobkyne voči žalovanému, keďže žalovaný sa jednak nedopustil protiprávneho konania, neporušil zákonnú povinnosť ani v zmysle ust. Zákona č. 282/2002 Z.z. ani v zmysle ust. § 415 Občianskeho zákonníka a tým, že držal psa na vŕdzke, neumožnil jeho voľný pohyb, splnil svoju prevenčnú povinnosť v zmysle vyššie citovaného zákona a naopak žalobkyňa nedodržala bezpečnú vzdialenosť napriek okolnosti, že pozorovala beh psa dlhšiu dobu, čo vyplýva z jej výpovede v rámci trestného konania. Zároveň súd je toho názoru, že nebol preukázaný ani ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka, a to existencia príčinnej súvislosti medzi porušením

povinnosti škodcu a vznikom škody, keďže samotný znalecký posudok č. 10/2014 vypracovaný v trestnom konaní znalcom MUDr. Zoltánom Sidorom konštatuje len okolnosť, že zranenie poškodenej mohlo vzniknúť tak ako uvádzala žalobkyňa vo svojej výpovedi, čo však nepreukazuje, že k zraneniu žalobkyne aj skutočne v príčinnej súvislosti s nárazom psa žalovaného došlo. Žalobkyňa v tomto smere nenavrhola dokazovanie vo veci.

Súd nevykonával dokazovanie výsluchom svedka - odborníka z odboru kynológie na správanie sa druhu psa vo vlastníctve žalovaného a ohľadne správanie sa vlastníka psa, nakoľko súd má za to, že posúdenie správania sa majiteľa psa - žalovaného v rámci plnenia prevenčnej povinnosti v zmysle § 4 ods. 1 Zákona č. 282/2002 Z.z. a § 415 Občianskeho zákonníka je v kompetencii súdu, vzhľadom na uvedené súd považoval výsluch uvedeného svedka za právne irelevantný.

Okrem vyššie uvedených dôkazov, iné dôkazy účastníci konania napriek zákonnému poučeniu podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. v konaní nenavrholi.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

O náhrade trov konania súd v súlade s citovaným zákonným ustanovením rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v 3 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.